

SPESIALENHETEN FOR POLITISAKER

PÅTALEVEDTAK

SAK NR 12175655 696/19-123

A OG B VED TRØNDELAG POLITIDISTRIKT ANMELDT FOR UFORSIKTIG OMGANG MED SKYTEVÅPEN – VÅDESKUDD MED PERSONSKADE TIL FØLGE

Bakgrunn for saken/anmeldelsen

Mandag 21. oktober 2019 kl. 22.30 ble Spesialenheten orientert av Trøndelag politidistrikt om at det var løsnet et skudd fra et tjenestevåpen under en politiaksjon ved Jonsvatnet i Trondheim tidligere samme kveld.

Politiet hadde rykket ut på bakgrunn av melding om at det var avfyrt skudd på adressen og at flere personer var skadet. Det var gitt bevæpning med ett- og tohåndsvåpen på oppdraget. Da politiet kom frem, var det kraftig brann på stedet. De påtraff melder på utsiden av det brennende huset. Han var hardt skadet. Under evakueringen av ham gikk det av et skudd fra en MP5. Skuddet traff den ene tjenestepersonen i leggen. Både tjenestepersonen og melder ble fraktet til sykehus.

Spesialenhetens besluttet umiddelbart etterforskning.

Spesialenhetens etterforskning

Fra Trøndelag politidistrikt har Spesialenheten mottatt oppdragslogg fra politioperativt system (PO-logg).

Trøndelag politidistrikt har bistått Spesialenheten med åstedsundersøkelser og tekniske undersøkelser. I den forbindelse har Spesialenheten fra politidistriktet mottatt følgende:

- To rapporter om ransaking/beslag av 31. oktober 2019. Rapportene gjelder ransaking av to tjenestebiler 22. oktober 2019 og beslag av til sammen tre maskinpistoler av typen Heckler & Koch 9 mm MP5 og tre magasin tilhørende våpnene.
- Rapport av 4. november 2019 om søk etter tomhylse og prosjektil 22., 24. og 25. oktober 2019.
- Åsteds- og undersøkelsesrapport og illustrasjonsmappe av 19. desember 2019.
- Etter anmodning fra Spesialenheten oversendte Trøndelag politidistrikt 31. oktober 2019 to av de beslaglagte MP5-ene til Kripas for tekniske undersøkelser. Spesialenheten har mottatt rapport om kriminalteknisk undersøkelse fra Kripas 14. november 2019.

Spesialenheten for politisaker

Sjefen for Spesialenheten

Post: Postboks 93, 2301 HAMAR

Tel: 62556100 Faks: 62556102

E-post: post@spesialenheten.no

Spesialenheten har avhørt politibetjent C og politibetjent D som vitner.

Politiførstebetjent A og politibetjent B er avhørt som mistenkt.

Fra St. Olavs hospital har Spesialenheten epikrise, legejournal og bildemateriale knyttet til skuddskaden og behandlingen av politibetjent B.

Nærmere om sakens faktum

Bakgrunn for oppdraget – opplysninger i PO-loggen

Mandag 21. oktober 2019 kl. 20.27 mottok operasjonssentralen ved Trøndelag politidistrikt melding fra en person som fortalte at han befant seg i xx-vegen, at det var avfyrt masse skudd på stedet og at han og tre-fire andre var skadet. Operasjonssentralen opprettholdt telefonisk kontakt med melderens telefon i flere minutter, men hørte ikke noe mer fra ham før han la på kl. 20.57.

Politipatruljene SE35 med politiførstebetjent A og politibetjent C og SV30 med politibetjentene D og B ble satt på oppdraget. I tillegg ble AMK varslet.

Operasjonssentralens undersøkelser rundt melderens historikk viste at [REDACTED]. Videre hadde det i juli 2019 vært en væpnet aksjon mot ham [REDACTED]. I tilknytning til aksjonen var det opplysninger om at han hadde skuddsikker vest og gode våpenferdigheter. Det fremkom videre at han var registrert med tre rifler og tre hagler, og at det var ett uregistrert våpen på avveie. Med henvisning til dette ga operasjonsleder kl. 20.52 bevæpningstillatelse på ett- og tohåndsvåpen.

Kl. 20.57 meldte patrulje SE35 at planen var å sende politibetjent C, som er skarpskytter, ut for å få oversikt over området. Deretter ville de etter hvert sende frem en panserbil og forsøke å få melder ut via telefon. Om han ikke kom ut, var plan B å anrope med ropert fra panserbilen.

KL. 21.11 fikk operasjonssentralen på ny telefonisk kontakt med melderens telefon. Han hostet og sa det brant, og de kunne høre masse piping i bakgrunnen. Politiet varslet da brannvesenet. I PO-loggen er det kl. 21.17 loggført at en kunne høre at melder var aggressiv og romsterte mye. Han ropte og skrek, snakket med og anropte folk og ba dem legge seg ned, men de kunne ikke høre noen andre og det fremstod som om [REDACTED]. Kl. 21.19 mistet operasjonssentralen nok en gang kontakt med melder.

Av føringer i PO-loggen gjort på bakgrunn av meldinger fra patruljene på stedet fremgår det at patrulje SE35 kl. 21.19 meldte at de ville følge opprinnelige plan om det ikke brant. Politibetjent C meldte så kl. 21.20 at han hadde startet til fots på xx-vegen og at han foreløpig ikke så noe røyk. Kl. 21.23 opplyste patrulje SV30 at de observerte noe som brant oppi veien, og like etter ble det meldt at huset brant. Patrulje SE35 meldte kl. 21.26 at alle var i panserbil og at de kjørte inn til huset. To minutter senere ble det opplyst at de hørte noe som eksploderte i huset. Kl. 21.29 meldte patruljene om at de observerte en person som beveget seg på plenen foran huset. Personen la seg ned på bakken og ble liggende helt rolig frem til de kl. 21.30 meldte om at de hadde kontroll på ham og at hovedpulsåren var kuttet. Av senere føringer i PO-loggen fremgår det at personen var iført skuddsikker vest og bar kniv da politiet fikk kontroll på ham, og at skadene var selvpåførte.

Kl. 21.31 ble det så meldt om at politibetjent B var skutt i foten. Av føring kl. 21.50 fremgår det at situasjonsbildet rundt dette var uklart. Kl. 22.18 ble det ført følgende i PO-loggen:

"Tjenestemann skulle overta våpen til kollega. Når han tar over våpenet går det av et vådeskudd. Tjenestemann skyter seg selv i foten."

Polititjenestepersonenes forklaringer

Politiførstebetjent A og politibetjentene B, C og D var inne på politihuset da meldingen fra operasjonssentralen kom. Etter at de hadde pratet sammen om oppdraget, kontaktet politibetjent D operasjonssentralen og ba om en ny vurdering på spørsmålet om bevæpning. Dette på bakgrunn av det melder hadde sagt på telefonen, at han åpenbart [REDACTED] og historikkopplinger i politisystemene om at samme person var blitt fratatt våpen under et oppdrag sist sommer. Det ble etter dette gitt ordre om bevæpning. De la så en plan om hvordan de skulle gjennomføre oppdraget. Planen gikk ut på at de skulle dra til stedet, observere, lokalisere og prøve å få personen ut fra huset.

Politibetjent C har i tillegg til den vanlige godkjenningen for tjenestepistol og MP5 også godkjenning for skarpskyttervåpen. C har forklart at han kjørte en av de to tjenestebilene inn mot åstedet. Da den andre patruljen, som kjørte en pansret tjenestebil, meldte om at de så noe som brant oppe i skogen, ble aksjonen snudd fra å være en forberedt aksjon til å bli en øyeblikkelig aksjon. Alle tjenestepersonene gikk da over i panserbilen, slik at de kunne kjøre så langt frem som mulig. De kjørte hurtig inn mot stedet. Politiførstebetjent A har forklart at de som følge av brannen og opplysningene fra operasjonssentralen om at melder hostet og harket, endret taktikken til å komme inn på stedet for å redde liv.

Tjenestepersonene visste på dette tidspunktet ikke hvor melder/gjerningspersonen befant seg. Politibetjent B har forklart at de hadde fått opplysninger om at vedkommende hadde kamera i området, og at han kunne ligge ute og vente på dem med skytevåpen. Huset var overtent, og de vurderte oppdraget som krevende.

Politibetjent B har forklart at han stod like bak politiførstebetjent A da han så en person ligge på høyre side av huset, ca. 10-12 meter unna den delen av huset som brant kraftigst. Personen lå på gresset og beveget overkroppen. B tente lykten på MP5-en sin og lyste mot vedkommende. Flammene gjorde det vanskelig å se personen godt og minsket også effekten av lykten. Han anropte personen med "bevæpnet politi", uten å få respons. Videre meldte han til de andre at han sannsynligvis kunne se en person som rørte på seg, men at han ikke kunne se hendene hans. Politibetjent C meldte da at han ville observere mot personen med nattoptikken på skarpskyttervåpenet sitt og sikre mot vedkommende.

Politibetjent C ble igjen som sikring, mens de tre andre gikk oppover skråningen mot stedet der mannen lå. Politiførstebetjent A gikk først, politibetjent D i midten og politibetjent B bakerst.

Politiførstebetjent A har forklart at han avsikret MP5-en sin til enkeltskudd og benyttet den som sikring mens de rykket fram mot personen. Han så at personen lå på ryggen, med høyre hånd strukket over hodet og venstre hånd ned langs siden. Da de nærmet seg, så han at personen blødde og hadde et stort kutt i høyre håndledd. Da de kom frem, var personen sløv og rolig. A tenkte det enten kunne skyldes blodtap eller

medisiner. De kjente godt varmen fra flammene og tenkte de måtte evakuere personen bort fra flammene og utøve førstehjelp på den blødende kuttskaden.

Politibetjent B har forklart at han på grunn av sin posisjon ikke hevet MP5-en mens de gikk frem mot personen, men at han bar den i lav ferdigstilling. Slik han husket det, avsikret han ikke på noe tidspunkt våpenet sitt. Han fremhevet i sin forklaring at de ikke visste om det var gjerningspersonen som lå foran dem, eller om han var andre steder og siktet på dem. Tankene var hele tiden på om det var riktig person de hadde kontroll på, eller om det var andre til stede. B har videre forklart at A ropte at personen som lå der hadde pulsåreblødning og at de måtte evakuere ham bort fra stedet. A og D tok tak i personens armer og dro ham med seg ned skråningen. Selv gikk B i fotenden på personen og observerte i terrenget rundt og var i beredskap om noe skulle skje. Han gikk ikke med hevet våpen, og mener våpenet fortsatt var sikret.

Politiførstebetjent A har forklart at han holdt MP5-en i sin høyre hånd. Han tok tak i personens skadede høyre hånd, mens politibetjent D tok tak i den venstre. Sammen begynte de å dra personen bort fra stedet mot sikkert område. Da de hadde dratt ham noen meter, ønsket A å kunne utøve førstehjelp med begge hendene samtidig som de dro mannen bort fra huset. Han ba derfor B om å ta MP5-en hans slik at han selv kunne ha begge hendene fri til førstehjelp og evakuering. Han ga MP5-en til B. Våpenet var da koblet fra reima og pipa pekte ned. Deretter snudde han seg tilbake mot den skadede personen.

Politibetjent B har beskrevet situasjonen som hektisk. Det brant kraftig og smalt fra huset, og det gnistret fra strømledninger som slo rundt dem. Det var svært ubehagelig, og han følte seg utsatt, både med tanke på egen og andres sikkerhet. Videre forklarte B at politiførstebetjent A hadde våpenet hengende mellom beina mens han gikk baklengs og dro gjerningsmannen med seg. Etter noen meter ba A ham om å ta våpenet hans, og B oppfattet at det var ubehagelig for A å gå med våpenet mens han evakuerte gjerningsmannen. B slapp sitt eget våpen slik at det hang i våpenreima og støttet kolben med sin venstre hånd. Han var temmelig sikker på at hans eget våpen aldri ble avsikret, og at det derfor var sikret da han slapp det. Han stod med ryggen mot A, vendt oppover mot huset, mens A kneppet MP5-en løs fra reima og rakte den mot ham. B mente han tok tak i den sammenslåtte kolben på As våpen med høyre hånd. Han opplyste i forbindelse med dette at A har glatt kolbe på sin MP5, og at han nesten er helt sikker på at det var denne glatte kolben han tok tak i. Det kunne imidlertid være en teoretisk mulighet for at han i situasjonen ved overleveringen tok tak i pistolgrepet.

B begynte så å bære våpenet med seg mellom beina, mens de fortsatte evakueringen. Han hadde hele tiden fokus på å bære våpenet med pipa pekende ned. Mellom tre og fem sekunder etter han overtok våpenet fra A, skled han og mistet balansen. Han hørte da det han oppfattet som et skudd. Han tenkte tidlig at han ikke hadde avsikret sitt eget våpen, og det første han tenkte var derfor at As våpen ikke var sikret. Politibetjent C spurte "Hva faen skjedde, gikk det av et skudd?", og etter et par sekunder kjente han kraftig smerte og skjønnte at han var truffet i foten.

Politiførstebetjent A mente han stod halvveis på huk da han hørte et smell. Han anslo at det kom ca. et sekund etter at han ga B MP5-en. Deretter ropte B noe slikt som at han var skutt i foten. Det første A tenkte var at dette var et vådeskudd.

Politibetjent D har opplyst at As overlevering av våpenet til B foregikk litt på siden av ham. Han oppfattet det slik at A strakk ut en hånd til B, som stod oppreist, og at han da ga fra seg våpenet for å klare å jobbe med pasienten. Etter

kort tid hørte han at det smalt og oppfattet at B hinket eller hoppet. Han spurte B om han var truffet, noe han bekreftet. D har videre forklart at han spurte B om det var hans eget våpen, og at B da svarte at det var A sitt. Han bemerker at han var noe usikker på om dette var noe han hadde tilegnet seg etter hendelsen, men han mente å huske at det var slik.

Spesialenheten legger til grunn at B, etter at skuddet var gått av, la fra seg våpnene og ba om at en av kollegene tok kontroll på dem. Han la seg ned på bakken, og kollegene begynte å gi ham førstehjelp og tilkalte hjelp på samband. Helsepersonell kom raskt til stedet. B har opplyst at han hele tiden var bevisst, og at smertene ble kraftige da adrenalinnet etter hvert gikk ut av kroppen.

B opplyste i avhør at han aldri har opplevd et lignende oppdrag som dette. Det var et krevende og hektisk oppdrag, som dessverre endte med at et skudd gikk av. Etter hans oppfatning var det et uhell. Han har hele tiden tenkt at det var As våpen som gikk av, og trodde det skjedde ved at det enten slo borti hans eget våpen, eller at det hengte seg fast i noe som gjorde at skuddet gikk av. Han kunne imidlertid ikke si det med 100 % sikkerhet. Han anså det lite sannsynlig at noen av våpnene var blitt avsikret som følge av sammenstøt og mente våpenet som gikk av trolig var usikret.

I sin forklaring la B til at han generelt er meget nøye på at han avsikrer våpenet sitt først når han har målet i sikte og er klar til å avfyre skudd. På dette oppdraget følte han aldri at han var i en akutt situasjon hvor han måtte skyte, siden politibetjent C sikret fra terrenget og han gikk bakerst under framrykningen. Funksjonen han benyttet våpenet til, var å lyse mot personen med lykten på våpenet.

På spørsmål rundt sikring av våpenet, forklarte A at han visste han avsikret enkeltskuddfunksjonen da han rykket fram mot den sannsynlige gjerningsmannen. Han kunne imidlertid ikke huske om han sikret det da han kom fram til den skadde personen og bestemte seg for å evakuere ham fra stedet. Han opplyste at våpen skal sikres når det ikke lenger benyttes i sikringsfunksjon, men han husket ikke om han gjorde det i den krevende situasjonen han var i.

MP5-ene tjenestepersonene var bevæpnet med var personlige tjenestevåpen. Både B og A har opplyst at våpnene alltid har fungert som de skal og at de aldri har opplevd funksjonsfeil med dem.

Tekniske undersøkelser og omstendighetene da skuddet gikk av

Samme natt som hendelsen fant sted ble det tatt beslag i både Bs og As Heckler & Koch MP5A3N maskinpistoler, henholdsvis med våpennummer [REDACTED] og [REDACTED]. Ifølge rapporter Spesialenheten har mottatt fra Trøndelag politidistrikt lå begge våpnene i politiets pansrede bil da politiet gikk i gang med de tekniske undersøkelsene. Begge våpnene var da sikret og tømt for ammunisjon.

I rapport om kriminalteknisk undersøkelse av våpen konkluderte Kripos med at det ikke er påvist forhold ved noen av de to maskinpistolene som tilsier at våpnenes sikringsmekanismer og avtrekksmekanismer ikke fungerer som normalt. Ifølge rapporten undersøkte Kripos begge de innsendte våpnene fysisk ved at avtrekkeren ble forsøkt betjent (forsøkt trykket inn) med omstilleren i posisjon S (sikret), for så å skifte omstilleren til posisjon E (enkeltskudd/patronvis ild) og F (full auto/automatild). Slagmekanismen (hanen) ble ikke utløst ved noen av forsøkene. Samtlige deler av våpnenes slagmekanismer fremstod originale, intakte og uten påfallende slitasje ved visuell undersøkelse, og begge våpnene funksjonerte som normalt ved prøveskyting.

Av rapport om søk etter tomhylse og prosjektil fra Trøndelag politidistrikt fremgår det at flere tjenestepersoner over tre dager søkte etter tomhylsen og prosjektilet på åstedet. Det ble i forbindelse med søkene brukt både våpensøkshund og metalldetektor. Hunden gjorde ingen markeringer. Steder hvor metalldetektoren gjorde utslag ble luket for gress og raket med en stålrive. Verken tomhylsen eller prosjektilet ble funnet i forbindelse med undersøkelsene.

Omfanget av skuddskaden

Spesialenheten har mottatt epikrise og legejournal fra Ortopedisk avdeling ved St. Olavs hospital. Det fremgår her at B hadde pådratt seg en skuddskade i høyre legg i forbindelse med vådeskudd ved overlevering av våpen, og at det dreide seg om 9 mm politiammunisjon (hullspiss). Av beskrivelsen av skaden og bilder fremgår det at det var to sår, altså både en innskudds- og en utskuddsåpning. Øverste sår var 10 cm fra kneleddet medialt og ca. 10 mm stort. Nederste sår var 25 cm distalt for kneledd anteromedialt og ca. 15 mm stort.

[Redacted]

I poliklinisk notat [Redacted]
[Redacted], står følgende:

[Redacted]

Spesialenhetens vurdering

Spesialenheten for politisaker skal etterforske og påtaleavgjøre saker der det er spørsmål om ansatte i politiet eller påtalemyndigheten har begått straffbare handlinger i tjenesten, jf. påtaleinstruksen § 34-1.

Forholdet er vurdert for politiførstebetjent A og politibetjent B etter straffeloven § 188, som setter straff for den som blant annet bruker eller behandler skytevåpen på en uforsiktig måte som er egnet til å volde fare for andres liv og helse. Utrykket "andres liv og helse" innebærer at fare for lovovertrederens eget liv eller helse ikke rammes.

Bestemmelsen gir uttrykk for en norm som kommer til anvendelse både i de tilfeller hvor selve bevæpningen med skytevåpen er rettmessig og ønskelig, og i de tilfeller hvor bevæpningen og bruken er uønsket.

Skyldkravet i § 188 er blandet, jf. Ot.prp. nr. 8 (2007-2008) kapittel 12.2.5. Det kreves forsett med hensyn til at man har med et skytevåpen å gjøre, mens det er tilstrekkelig med uaktsomhet når det gjelder den uforsiktede atferden.

Det store farepotensialet ved uforsiktig omgang med blant annet skytevåpen er bakgrunnen for at det er et strengt aktsomhetskrav i straffeloven § 188.

Den strafferettslige bedømmelsen av forholdet må, på samme måte som i andre straffesaker, bygge på de strafferettslige bevisvurderingsprinsippene. Et sentralt prinsipp er at enhver rimelig og fornuftig tvil skal komme mistenkte til gode. Dette innebærer at det alternativ som er mest gunstig for mistenkte må legges til grunn ved tvil om faktum. Videre må spørsmålet om straffansvar vurderes ut fra en samlet vurdering av hvordan situasjonen der og da fortonet seg for de aktuelle tjenestemennene, jf. straffeloven § 25.

Spesialenheten bemerker at bevæpningen under oppdraget var i tråd med bestemmelsene i våpeninstruksen.

Etter våpeninstruksen § 4-1 første ledd bokstav b) har den enkelte tjenesteperson alltid et ansvar for at våpenet behandles forsvarlig.

Ut fra det samlede bevisbildet legger Spesialenheten til grunn at det mest sannsynlig var fra politiførstebetjent As MP5 skuddet ble løsnet fra. Våpenet var ladet med 9 mm hullspissammunisjon. Det vises til at politibetjent B mener han selv aldri avsikret sitt våpen, mens politiførstebetjent A hadde avsikret sitt, men var usikker på om han sikret det igjen før han ga det til B.

Det faktum at det gikk av et skudd kun sekunder etter at A overleverte våpenet sitt til B, tilsier at en av dem behandlet våpenet på en uforsiktig måte.

Det er utvilsomt at en utilsiktet avfiring av et skytevåpen ladet med skarp ammunisjon har stort fare- og skadepotensial. Da skuddet gikk av, oppholdt det seg tre tjenestepersoner og en sivilist i umiddelbar nærhet til våpenet. I tillegg ble politibetjent B truffet av skuddet i leggen og skadet. Vilåret om at behandlingen av våpenet var egnet til å volde fare for andres liv eller helse er dermed utvilsomt oppfylt.

Det Spesialenheten må ta stilling til, er om det kan bevises utover enhver rimelig tvil at politiførstebetjent A og/eller politibetjent B opptrådte uaktsomt ved sin håndtering av våpenet. Spesialenheten mener det i vurderingen må ses hen til situasjonen de var i på gjerningstidspunktet. Hendelsen fant sted under et pågående tjenesteoppdrag preget av dramatiske omstendigheter og vanskelige vurderinger med hensyn til både egen og andres sikkerhet. Da skuddet gikk av, befant de seg i umiddelbar nærhet til en kraftig husbrann, og de hørte smell og opplevde at gnistrende strømledninger slo rundt dem. De var videre i ferd med å evakuere en mulig livstruende skadet person fra stedet, samtidig som de ikke kunne utelukke at det var en bevæpnet gjerningsperson i nærheten.

Politiførstebetjent A

Som det fremgår ovenfor, mener Spesialenheten det må anses som mest sannsynlig at det var fra As våpen skuddet gikk av. Han har forklart at han avsikret det mens de gikk mot personen som lå på bakken foran det brennende huset, og at han ikke kan huske om han sikret våpenet før han ga det til B. B har forklart at han ikke på noe tidspunkt under aksjonen avsikret sitt våpen.

Å overlate et usikret våpen til en annen, uten å forvise seg om at både avleveringen og mottaket skjer på en forsvarlig måte og at mottakeren er klar over at våpenet er usikret og behandler det deretter, må åpenbart karakteriseres som uforsiktig behandling av skytevåpen. En slik handling er også klart egnet til å volde fare for andres liv og helse.

Spesialenhetens etterforskning har ikke kunnet gi en helt utvilsom konklusjon med hensyn til de faktiske omstendighetene. Selv om det fremstår som den mest sannsynlige forklaringen på hendelsen, kan det etter Spesialenhetens oppfatning ikke bevises utover

enhver rimelig tvil at As våpen var usikret da han overleverte det til B, og at det var fra dette våpenet skuddet deretter ble løstnet fra.

Spesialenheten har derfor – under adskillig tvil – kommet til at saken må henlegges for politiførstebetjent A etter bevisets stilling.

Politibetjent B

Som det fremgår ovenfor, mener Spesialenheten at det må legges til grunn at det med størst sannsynlighet var As våpen som gikk av. Spesialenheten mener det ikke er noen bevismessige holdepunkter for at B opptrådte uaktsomt da han tok imot våpenet fra A. Det vises for det første til at B måtte kunne legge til grunn at våpenet var sikret av A før det ble overlevert til ham. For det andre må det på bakgrunn av sakens opplysninger legges til grunn at B, i sekundene fra han mottok våpenet til skuddet gikk av, ikke hadde faktisk mulighet til å kontrollere om våpenet var sikret.

Saken henlegges etter dette for politibetjent B som intet straffbart forhold anses bevist.

Vedtak

Saken henlegges for B som intet straffbart forhold anses bevist.

Saken henlegges for A på grunn av bevisets stilling.

A og B underrettes om vedtaket.

Kopi av vedtaket oversendes politimesteren i Trøndelag politidistrikt til orientering.

Saken er avgjort med delegert påtalekompetanse fra Sjefen for Spesialenheten, jf. påtaleinstruksen § 34-3, annet ledd, jf. første ledd.

Vedtaket er godkjent uten signatur.

Sjefen for Spesialenheten for politisaker, 9. juni 2020

Liv Øyen
juridisk rådgiver

Marit Oliver Storeng
juridisk rådgiver